

P O T K R O V L J E

Peti festivalski dan obilježili su mladi Banjalučani. Tekst je napisala jedna šesnaestogodišnjakinja :). Edukativan tekst. Ohrabruje pomisao da mladi razmišljaju pozitivno. Predstava tačna, a publika je dugim aplauzom nagradila glumce.

Pohvale na okruglom stolu.

Mnogo pohvala.

Slađana Zrnić je također pohvalila ekipu, sa upozorenjem da se ne uobrase. Nadam se da će ostati prizemljeni, i da im pohvale neće udariti u glavu.

Neko je davno rekao „Dvije pobjede ima onaj ko u pobjedi uspije pobijediti sebe“.

Sretno mladim Banjalučanima!

Poslije okruglog stola preselili smo se u neku drugu dimenziju, u jedno potkrovlje sa kaminom, bilijarom, šankom...

Ugostio nas je naš profesor i nekadašnji predsjednik Teatra Fedra Mesud Šečić sa svojom suprugom Dinkom.

Bilo je to prelijepo druženje.

Osmijeh na licima.

Dinka i Mesude, hvala na prijateljstvu i nesebičnoj podršci Festivala.

Večeras Mostar i Banja Luka.

„Rekvijem za ljubav“.

Ljubav...

P.S.

Sunce...

P.S.2

JMBG ZA DJECU BiH!

Razgovori sa okruglog stola... ANDRIJA

Marko Misirača je predstavio najmlađi ansambl na ovogodišnjem Festivalu, te pozvao Dragana Marić, jednu od reditelja ove predstave da kaže nešto o Studiju Jazavac koji djeluje pri Gradskom pozorištu Jazavac.

Dragana Marić je rekla da je cilj osnivanja Studija da privuku mlade ljude u pozorište, postoje već dvije godine i okupljaju oko četrdesetak mladih ljudi. Ova predstava je rezultat ambicija mladih, radili su je četiri mjeseca i do sad igrali četrnaest puta. Bez obzira što su polaznici Studija mladi, oni kao voditelji su se ponašali prema njima kao prema ozbiljnim glumcima.

Vladimir Đorđević je, takođe, radio režiju, te istaknuo kako je rad sa mladim ljudima za njega, kao glumca, veoma inspirativan. Tema večerašnje predstave se tiče njihove generacije, tekst je veoma edukativan (i za mlade i za odrasle), a najbitnije je da mladi uživaju u onome što rade, te da su uspjeli da dođu na ovaj poznati Festival. Želio bi da čuje sve komentare, pozitivne i negativne, koji će im dobro doći u budućem radu.

Milica Malešević, autorica teksta, koja ima šesnaest godina, je govorila o samom nastanku teksta i kako je našao svoj put do Gradskog pozorišta Jazavac. Nekoliko zanimljivih anegdota vezano je za sami proces nastanka ovog teksta: jedan njen prijatelj je činio neke pogrešne stvari, pa je na ovaj način, u dogovoru sa svojim bratom, htjela da mu skrene pažnju na to; naziv Andrija je nastao od riječi android, telefona njene prijateljice kojem je ona kuma; kako je nekoliko njenih prijatelja u Studiju Jazavac, ona im je ponudila tekst, a voditelji istog su ocijenili da bi mogao da se postavi na sceni. U samom procesu pisanja nije imala jasnu predodžbu kako će sve ispasti, ali se ipak dobila jedna zaokružena priča nakon mjesec dana boravka u svijetu pisanja. Ni u snu nije očekivala da će njen tekst prerasti u pozorišnu predstavu, a kamoli učestvovati na festivalu i zbog toga je presretna.

Miloš Petković je glumio lik Andrije, inače Milicin komšija, što nije bilo presudno u podjeli uloga (smijeh). Ova uloga je za njega bila jedna vrsta izazova, odmah je mislio da to može iznijeti, naravno, ne kao pravi glumac, ali ipak uči u ulogu i donijeti je do kraja.

Sladana Zrnić je čestitala ovim mladim ljudima što su uspjeli proći selekciju ovako velikog Festivala, te zaključila da su time dobili vjetar u leđa, ali zadatak da još ozbiljnije rade. Smatra da je sve lijepo urađeno, uz sugestiju ili malu zamjerku za jednoličnost tempa, mada misli da su to bile rediteljske upute da bi izbjegli olak prelazak amatera preko nekih bitnih postupaka, tako da ova sugestija graniči sa pohvalom. Pri tom je posebno istakla da se sada ne smiju uobraziti.

Filip Ignjatić je čestitao svojim sugrađanima, te uporedio reakcije publike u Banjoj Luci i Bugojnu koja je različita, jer je bugojanska publika ozbiljnija i time diktira drugačije igranje predstave.

Vladimir Đorđević je opravdao jednoličnost tempa tremom zbog igranja pred ozbiljnijom i nepoznatom publikom, gdje je izostala reakcija koja im je u prethodnim igranjima bila vjetar u leđa, ali se svakako slaže da trebaju poraditi na tempu, te da se na ovaj način lako mogu stegnuti šrafovi.

Mesud Šečić je, takođe, čestitao ansamblu na svim segmentima predstave, posebno istaknuvši dobar odabir muzike koja je dala poseban šarm izvedbi.

Sanja Krnjajić se složila sa svim prethodnim govornicima. Prvi put ima potrebu da nešto kaže, naprosto zato što su je pomeli u pozitivnom smislu, a kako sama voli pozorište, večeras je bila više nego oduševljena.

Imran Ferizović, najmlađi učesnik okruglog stola, rekao je kako je za njega ovo super predstava, svi su mu dobro glumili, a najbolje glumac koji je tumačio lik Andrije, kao i djevojka koja ima šesnaest godina, a napisala je ovakvu dramu.

Dino Hozić je pohvalio zanimljivu scenografiju i zamolio za malo pojašnjenje iste.

Dragana Marić je objasnila ideju iste koja je simbol dobra i zla, odnosno *yin i yang*, tako da crno predstavlja Andrijine crne misli, dok bijeli dio simbolizira život i ono za šta se on želi boriti i izbori, a scenografiju je radila Nevena Milašinović.

Senad Milanović je izrazio pohvale svima za izvedbu, tekst i voditelje koji su, po njegovom mišljenju, pravi pedagozi, te se u večerašnjoj predstavi vidi kako im mladi ljudi vjeruju. U njihovoj igri je osjetio pravi teatar.

Jasmina Čelebić se složila sa Senadom i rekla da je večeras vidjela pravu školu, glumački proces, a ne rezultat, tako da su oni za nju bili akademija. Kao nedostatak u predstavi jeste manjak panike kod lika Andrije u početku, neosvijetljena djevojka koji glumi Vrijeme i dodir s kosom, koji ruži iluziju. Pohvalila je kostime, posebno majke i oca, poruku predstave koju su lijepo prenijeli i tekst koji je, po njenom mišljenju, tačan.

Miloš Petković je rekao kako su trenuci kontakta sa Sofijom za njega bili najimpulsivniji, a ulogu Andrije je kreirao tako što počinje iz kome ili onog nesvjesnog i postepeno prelazi na drugu stranu, u ono realistično, tako da je dodir kose bio jedan prelazni momenat iz iluzije u realno.

Za **Sašu Živanova** dodir kose predstavlja konflikt između publike i realizacije, ruši iluziju, te smatra da je ipak suvišan.

Nemanja Palalić, student dizajn svjetla, pohvalio je upotrebu svjetla koja je, po njegovom mišljenju, besprijekorna.

A PUBLIKA KAŽE...

Adnan Haračić: Odlična predstava, odlični glumci, nevjerovatno je da su ovako odradili predstavu, a onako mladi. Zaista sam oduševljen, ovo je prva predstava na ovogodišnjem Festivalu koju sam pogledao, i sve što mogu reći je svaka čast autoru teksta, rediteljima, glumcima!

Aida Ganibegović: Oduševljena sam! Godinama pratim Fedru, ali dosad me nijedna predstava nije ovako „dirnula“. Pohvale idu za sve one koji su radili na „Andriji“, a od glumačke ekipe me najviše dojmila djevojka koja igra Andrijinu majku. Vjerno je prenijela njenu ulogu, sigurna sam da nisam bila jedina kojoj se plakalo. Svaka čast mladi ljudi, samo nastavite tako!

Sanja Krnjajić: Od početka Festivala, po mom mišljenju, ja kao laik govorim, definitivno najjača predstava dosad. Vrlo tačno, vrlo korektna scenski, krajnje jednostavna, popraćena odlično svim efektima koji je prate. Ovo mi je strašno godilo, volim kad se ovako mladi ljudi apsolutno predaju, kad tačno i korektno izgovaraju riječi i rade kretnje na sceni. Lijep govor, lijepa dikcija. Sve sam čula, sve sam vidjela, sve sam razumjela. Osjetila sam njihovu energiju, totalno su me prisvojili. Odlično! Sve pohvale!

Dženana Ćosić: Oduševljena sam pričom, scenografijom, svjetlom, muzikom! Tema primjerena njihovim godinama, odlično odrađena, odglumljena. Sposobni, energični, i skroz uvjerljivi mladi ljudi. Predivno!

Amila Bečirović: Ovo mi je prva predstava koju gledam ove godine na Festivalu Fedra. Ne mogu reći da sam iznenađena, ipak je to Fedra. Navikla sam na dobre komade, ali u svakom slučaju mogu reći da sam oduševljena, potpun ugođaj! Uživala sam u svakom trenutku. Natjerali su me da osjetim ono što oni osjećaju, da budem sa njima na sceni. Potpuna katarza!

Vildana Damjanović: Shvatila sam! :) Zaista odličan i prije svega poučan komad! Knedla u grlu. Svaka čast za scenografiju, muziku.. Posebna pohvala ide djevojci koja tumači lik majke! Naprosto sam oduševljena!

KNJIGA UTISAKA...
GRADSKO POZORIŠTE JAZAVAC BANJA LUKA
ANDRIJA

- Kako lijepa predstava.

Sanel

- Dobra doktorica.

Nije potpisano

- Progledala Esmeralda.

Kux

- Meni je bilo lijepo, jedva čekam da umrem, pa da me ništa ne boli.

Pacijent dr.Frojda

-Samo Andrija nešto. Svidjelo mi se! :)

Sanja

- Andrija <3

E.Z.

- Banja Luka <3

- Fino osmišljeno svjetlo! :D

Nemanja

- Očarala me glumica koja glumi majku. Odlična izvedba

Džanan

- Tačno, jednostavno, scenska rješenja sjajna, mladi ljudi pokazali su svoje umijeće. Voditeljima sve čestike, predstava me „uzela“ u potpunosti. Jednostavno, ali sasvim jasno, jako i očaravajuće.

Sanja ■

- Fantastična predstava, dosad najbolja. Drži pažnju, lako razumljiva i ja sam bila s njima na sceni. Glumačka ekipa kao da ima karijeru iza sebe. Zaista sam oduševljena, i nisam bila jedina kojima je stajala „knedla u grlu“. Sve pohvale!

Rea Vučić ○

- Super predstava i dobro su prikazali kako je najtužnije vidjeti majku kako plače!

Imran ○

- Svaka čast svim glumcima, pogotovo glumici koja glumi majku. Knedla u grlu. Bravo!

Nije potpisano ●

PREDSTAVLJAMO . . .

MINJA MARKOVIĆ je rođena 1995. godine. Uspješno (tj, s odličnim uspjehom) je završila treći razred banjalučke Gimnazije. Ove godine školovanje nastavlja u Danskoj. Voljela bi studirati biologiju i genetiku. «Član sam Studija Jazavac od njegovog osnivanja i dio sam prve grupe Studija. Glumom sam se bavila i u srednjoj školi, ali ovo mi se više sviđa, jer ima puno ozbiljniji karakter.»

Do sada je glumila u više predstava, ali najviše joj se sviđaju ovakve realistične uloge.

«Ovo nam je prva predstava u Studiju Jazavac. Jako sam ponosna na cijelu ekipu, a posebno sam zahvalna Dragani i Vladi koji su nas podržavali i vodili, jer bez njih ne bismo mogli postići sve ovo. U predstavi glumim lik Sofije, koja je povučena, mirna, tiha djevojčica. Uloga mi je bila izazov, jer Sofija je sve što ja nisam. Glumom bih se voljela baviti cijeli život, jer kada sam na sceni, onda mogu da budem ono što ja zaista jesam.»

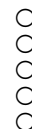

PREDSTAVLJAMO . . .

MILOŠ PETKOVIĆ je rođen 1993.godine. Završio je Gimnaziju u Banjoj Luci i budući je student prava. Glumom se bavi od srednje škole, a već dvije godine je član Studija Jazavac, od njegovog osnivanja. U predstavi tumači lik Andrije, momka od 18 godina, koji doživi nesreću i „zaglavi“ negdje između dva svijeta, realnosti i fantazije.

«Inspiraciju za sam lik i neke određene scene sam crpio iz nekih situacija iz mog privatnog života i života mojih drugova. Kada sam čitao tekst, od svih uloga mi se najviše svidio lik Andrije, ne zato što je to glavna uloga, nego zato što smatram da bih se mogao naći u njoj i nije bilo pretjerano teško glumiti, za razliku likova majke i oca. Andrija i ja imamo isto godina, vrlo lako sam se mogao poistovijetiti s njim i nisam se morao pretvarati. Predstavu smo spremali oko četiri mjeseca. Na početku smo imali dosta čitalačkih proba, ali smo svi nestrpljivo čekali da pređemo na daske. Najteži dio predstave mi je sami početak, tako da sam najveći dio vremena provodio pokušavajući zamisliti neki zatvoren prostor u kome nema nikog i gdje samo čujem glasove. Predstavu smo do sada igrali samo u Banjoj Luci. Ovo nam je prvi festival.»

PREDSTAVLJAMO...**MILICA MALEŠEVIĆ**, autorica teksta „Andrija“**Zašto sam napisala „Andriju“?**

Napisala sam ga sa željom da poručim mladim ljudima uopšteno, i mladim ljudima do kojih mi je bilo stalo i kojima sam željela ukazati na neke stvari koje rade pogrešno u životu. Na ideju da napišem dramu sam došla u razgovoru sa bratom, to je bilo sasvim slučajno, počela sam pisati iz šale.

Kad sam krenula pisati, nisam mogla prestati!

Imala sam stalno vizije scena i svega što se dešavalo, one su dolazile sasvim prirodno i spontano.

Raditi sa ovom ekipom je bilo fenomenalno, počeli smo raditi u decembru. Družili smo se, pozitivna atmosfera je uvijek vladala.

Dragana, Vladimir i svi ostali iz Jazavca su također sjajni, pružili su svima nama savršenu priliku da naučimo što više.

Bugojanska publika je bila divna, zaista sam oduševljena, ne mogu se prestati smiješiti.

Hvala svima na ovakvom dočeku!

RAZGOVOR SA REDITELJEM... VLADIMIR ĐORĐEVIĆ

Zamolila bih Vas da mi kažete nešto o Studiju Jazavac, koliko već djelujete?

Studio Jazavac već dvije godine radi sa mladim ljudima, ovo je prva generacija sa kojom smo radili predstavu „Andrija“, a postoji i jedna mlađa koji su polaznici. Na naše veliko zadovoljstvo dotigla je neki, uslovno rečeno, profesionalni nivo iako su amateri u pitanju. Igra se na sceni i pred publikom, za građanstvo, i mislim da ju je publika dobro prihvatila.

Kako ste došli na ideju da radite „Andriju“?

Tematika kojom se bavi ovaj tekst je o mladim ljudima, njihovim problemima, sukobima generacija između roditelja i te omladine, koji su u adolescentskom periodu, a koje je i najproblematičnije doba. Mislim da na neki način nosi dobru poruku mladim ljudima. Ono što je nama bitno u ovom pozorišnom smislu jeste to da mi predstavom prenesemo poruku, da osvijestimo ljude na neki način, jer je sve ovo što nas okružuje u medijima toliko zatrovano, nudi nam se reality show, nebulozne teme, sve je nešto nestvarno, nerealno. Recimo kad uzmete časopise, tipa Glorije, sve je savršeno, super, a ovo je na neki način opomena, i nadam se da ima taj neki efekat. Bilo bi nam zadovoljstvo da barem jednog mladog čovjeka osvijestimo i vratimo sa pogrešnog puta.

Kako Vam je bilo raditi sa ovom ekipom na ovakvom tekstu?

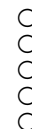
Meni je bilo zadovoljstvo raditi, baš zato što su mladi, inspirativni i puni su pokretačke energije. Puno mi je značilo da radim, uživao sam, nije mi nimalo bilo naporno, i mislim da su postigli dobar rezultat u toj saradnji.

Kako Vam se čini publika u Bugojnu? Jeste li zadovoljni prijemom?

Zaista sam zadovoljan. Odlična reakcija publike!

Do sada smo igrali samo na domaćem terenu i glumci se prvi put susreću sa nekim drugim ljudima, koji su ozbiljni, ovo je ipak festivalska publika, i ljudi koji prate Fedru znaju prepoznati dobru predstavu.

Mnogo nam je ovo značilo.

INTERVJU S POVODOM... Sladana Zrnić, član žirija**Kako Vam se čini Festival? Posjećenost, organizacija?**

Prvi put sam posjetila FEDRA festival 2007. godine, i od tada gajim simpatije i lijepa osjećanja. Drugi put sam došla na dva dana, onako drugarski, i evo ove godine organizatori su mi ukazali povjerenje i čast da budem u žiriju festivala. Oduševljena sam, definitivno je ovo za mene najdraži festival i pozorišno događanje u BiH, a i šire. Festival ne bi imao toliki značaj da publika ne prepoznaje ogromno iskustvo, znanje i ljubav koju daju organizatori i učesnici Fedre.

Radite i radionice svaki dan. Šta biste izdvojili? Kakva je ekipa?

Radionice traju svaki dan po dva sata, polaznika ima devetnaest i najmlađi Imran ima 11 godina, a najstarije su nastavnice i učiteljice, ali nećemo reći koliko imaju godina.). Scenski pokret koji izučavamo je neodvojiv od glume, tako da pokušavam da im objasnim šta je suština tijela na sceni, pokret i impuls, kakve zakonitosti i pravila vladaju na sceni. Kako se dovesti do realnog i tačnog postupka i kako vjerovati sebi i partneru na sceni jer je to preduslov da ti vjeruje publika.

Jeste li zadovoljni saradnjom sa žirijem, organizatorima?

Žiri vijeća svakog dana, mjeri, važe i predlaže... Shvatila sam da nije lako biti u žiriju, jer nama je želja da amaterizam afirmišemo na najbolji mogući način, ali bojim se da uvijek neko očekuje više i strepim od razočarenja... Ne bih željela da se kod učesnika u konkurenciji pojavi neko takvo osjećanje jer na ovoj Fedri je prelijepo. Ali kao što je na okruglom stolu prof. Luka Kecman izjavio, pozorište i ono oko njega zna biti surovo... kao i život. Ukoliko smo spremni da prihvatamo kritike i različita mišljenja, utoliko zaslužujemo da smo na sceni. A što se tiče naše saradnje, ona je topla i kolegijalna i prije svega profesionalna, što meni odgovara.

Da li imate neku primjedbu; nešto što bi poboljšalo Festival?

Ma kakva primjedba!

Ovo je jedan od najorganizovanijih, najpoštenijih i najpozorišnijih festivala u regionu. Meni samo ostaje da vam se zahvalim sto ste me uključili i dozvolili da svojim radom i umijećem doprinesem.

- FOTOGRAFIJE SA RADIONCA -
REZULTAT GLEDAJTE U SUBOTU U 11,00 SATI

VEŠERAS :

**MOSTARSKI TEATAR MLADIH 1974
STUDENTSKO POZORIŠTE BANJA LUKA**

REKVIJEM ZA LJUBAV

**Autorski projekat
SEADA ĐULIĆA**

DOKUMENTARNA DRAMA - PO MOTIVIMA LEGENDE O SAFIKADI

Igraju:

Amra Prutina
Jovana Tanasić
Filip Grumić
Dragana Đedović
Mirjana Banović
Gordana Ružić
Marija Bajić
Maja Stojčević
Bojana Tomašević
Maja Crnobrnja
Ivana Ignjatić
Vesna Gojić
Boris Savić
Filip Ignjatić
Blanka Knežević
Nikolina Prosan
Jelena Kecman

Dramaturzi: Milan Gajić i Mario Ćulum
Asistent scenografa: Nevena Milašinović

MOSTARSKI TEATAR MLADIH 1974 - MOSTAR

Mostarski teatar mladih 1974 je, prije svega, ideja snažno distancirana od svih ideologija, nacionalizama i podjela bilo koje vrste. Osnovan je 24. februara/veljače 1974. godine i od tada djeluje, uprkos svim nedaćama minulog vremena, u kontinuitetu. Do sada smo realizirali 157 premijernih predstava i odigrali oko 5.600 repriznih predstava, te oko 1.550 drugih programa. Naše predstave i programe vidjelo je oko 2.150.000 gledatelja na pet kontinenata. Dobitnici smo značajnih domaćih i međunarodnih nagrada za umjetničke rezultate. Članovi smo više međunarodnih asocijacija i mreža što nam obezbjeđuje svakodnevnu komunikaciju sa teatrima i teatarskim umjetnicima, univerzitetima, časopisima i brojnim pojedincima iz cijelog svijeta. Od 1975. godine organizator smo Međunarodnog teatarskog festivala autorske poetike, koji je najveći festival ovog profila u ovom dijelu Evrope. Posljednjih petnaest godina u februaru/veljači svake godine organiziramo Međunarodnu teatarsku konferenciju u okviru koje se različitim temama bave brojni teoretičari, praktičari i profesori teatarske umjetnosti. Kompletnu aktivnost provodimo kroz tri umjetničke scene, i to: Dječiju, Omladinsku i Gradsku scenu Toni Pehar.

STUDENSKO POZORIŠTE BANJA LUKA

Studentsko pozorište Banja Luka osnovano je 19. februara 1977. godine, prvom probom i audicijom na "Elektrotehničkom fakultetu" u Banjoj Luci u učionici broj 14. Na pozorišnoj i kulturnoj sceni grada na Vrbasu to veče rodilo se

STUDENSKO POZORIŠTE - nukleus
 oko kojeg su se okupljali
 studenti Univerziteta u Banjoj Luci, ali i banjalučki
 srednjoškolci i svi zaljubljenici u pozorišnu umjetnost.
 Ubrzonakon toga nastaje i Univerzitetsko kulturno-umjetničko
 društvo «Ivica Mažar». Osnivaju se i sportski klubovi i svi
 zajedno čine jednu veliku porodicu studentskih organizacija
 okupljenu pod nazivom CENTAR ZA DRUŠTVENU DJELATNOST
 UNIVERZITETA U BANJOJ LUCI - CEDUBAL. U dosadašnjem radu na
 sceni je izvedeno 68 premijera. Više stotina studenata i
 srednjoškolaca prošlo je kroz Studentsko pozorište, od kojih
 su neki, zaljubljeni u pozorišnu umjetnost, zauvijek ostali na
 pozorišnim daskama kao profesionalni glumci i reditelji.

REKVIJEM ZA LJUBAV

Svaki put kad predrasude i zamišljene razlike stanu na put ljubavi i sreće onih koji se iskreno vole, ispali se hitac iz onog istog topa koji je Safikadu poslao u legendu. A ona je, stavljajući svoj život na oltar ljubavi, bila ubjeđena da je njena žrtva dovoljna za nezaborav i o p o m e n u b u d u ć i m

generacijama, i da niko i nikada u ovoj zemlji neće ponovo stati na put ljubavi. Činjenica da se i dvije stotine godina poslije njene tragične smrti nanovo vraćamo ovoj legendi kao aktuelnoj temi, a ne kao dirljivoj uspomeni, baca sramotu na sve nas, pitajući: koliko puta Safikadu treba da vraćamo iz mrtvih? Ova predstava je nastala u ubjeđenju da je ljubav iznad svih podjela, mržnji i predrasuda. Preispitujući svoj odnos prema ljubavi, postavljajući pitanja i tragajući za odgovorima, ustvari tražimo istinu. Želimo da uđemo u srca gledalaca i pokažemo im da je ljubav i dalje prisutna među nama, i da još nije otišla na počinak. Pojedinci, zbog ličnih interesa, uporno pokušavaju da joj ispjevaju rekvijem i da nas uvjere da nemoguća ljubav postoji, ali dok gori i jedna svijeća na Safikadinom grobu, nada ne gasne. Ako ne otvorimo svoje srce za ljubav, onda ćemo biti samo ovce u torovima koje zaskaču svi kada i kako žele.

O REDITELJU

Sead Đulić je rođen 1950. godine u Stocu. Nakon Dramskog studija u Sarajevu, vraća se u Mostar gdje sa grupom istomišljenika formira Mostarski teatar mladih čiji je umjetnički direktor i danas. Povremeno se bavi i glumom. Jedan je od osnivača i umjetnički direktor Međunarodnog festivala autorske poetike u Mostaru (oktobar 1975.). Režirao je preko 70 predstava u teatrima u Mostaru, Bugojnu,

Tuzli, Sarajevu, Banjoj Luci i Italiji. Direktor je Centra za dramski odgoj Bosne i Hercegovine, koji je član Međunarodne asocijacije IDEA, te predsjednik BH Centra ASSITEJ-a. Urednik je časopisa za dramu, teatar i odgoj TMAČAART. Njegovi radovi objavljeni su u časopisima: SCYPT Journal, European Journal of Intercultural Studies, i mnogim drugim, kao i na različitim međunarodnim teatarskim konferencijama (BiH, Velika Britanija, Jordan, Grčka, Hrvatska, Srbija). Dobitnik brojnih domaćih i međunarodnih nagrada za najbolju predstavu, režiju, istraživački proces, scenski pokret, scenski dizajn, umjetničko-pedagoški rad...

SUTRA... 16,00 sati

... MALA SALA

Radionica
RAD DRAMATURGA NA TEKSTU
voditeljica Ljubica Ostojić

Ljubica Ostojić će održati dvodnevnu radionicu za sve zainteresirane učesnike Festivala na temu «Rad dramaturga na tekstu».

Ljubica Ostojić je rođena 20.03.1945. godine u Beogradu. Diplomirala na Pedagoškoj akademiji (Likovni odsjek) i Filozofskom fakultetu (Komparativna književnost i teatrologija) u Sarajevu. Od 1994. godine predavač je Praktične dramaturgije na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu, u zvanju redovnog profesora. Prije toga radila je kao dramaturg Pozorišta mladih u Sarajevu, urednik dokumentarne, eksperimentalne i poetske drame, na Radio Sarajevu, kazališni kritičar dnevnih listova "Oslobođenje" i "Večernje novine", revija "Odjek" i "Književna revija"... Dobitnik više književnih i teatroloških nagrada. Član Društva pisaca BiH od 1974. godine i P.E.N. centra od 2007. godine. Piše i radio-drame, scenarije, kritiku i esejistiku iz oblasti kazališne umjetnosti, književnosti i likovnih umjetnosti. Dramaturg je, dramaturg i adaptator brojnih predstava u suvremenom kazalištu.

SUTRA... 18,00 sati

... MALA SALA

OKRUGLI STO NA TEMU
- FORMIRANJE SAVEZA AMATERSKIH POZORIŠTA BiH -

Osnovna zamisao je pokrenuti savez koji bi vrlo brzo mogao steći pravo članstva u evropskoj asocijaciji amaterskih teatarara, s kojom su već ostvareni kontakti zahvaljujući slovenačkom savezu...

POSLOVICA DANA...**ISPECI PA RECI****RAZOTKRIVANJE POSLOVICE**

I svi su živjeli lijepo na tom ogromnom imanju. Vlasnik ih je plaćao redovno, a kod svakog radnika bi zastao i gledao ga sa osmijehom desetak sekundi. Poneke radnike čak i duže. Oni bi tad zastajali u položaju u kojem se nađu, i sve bi ličilo na fotografiju.

Imao je velike vinograde, plantaže mandarina, limuna... Radnici su se ženili između sebe. Dječica su rasla. Dječaci su igrali nogomet, djevojčice preskakale lastiku. Jedan dječak po imenu Goran je uvijek sjedio sa strane i otpuhivao maslačke gledajući „padobrance“.

Gledao je oblake paperjaste i zamišljao neke nejasne, daleke zemlje. Volio je kišu, isplazio bi jezik da ga kvase kišne kapi. Često su pravili izlete. Tad bi se pekale pite ispod sača, okretali se janjci, pjevale se pjesme. Goran je svirao gitaru, ali mu je jedan dan neki dječak ukrao. Htio je plakati, ali se predomislio pomislivši da dok je čovjek živ, može nabaviti gitara koliko hoće.

Nabavka se završava odlaskom sa ovoga svijeta, a ko zna šta će raditi na onom tamo svijetu. Taj izlet je bio poseban, napali su ih sa drugog imanja želeći im oduzeti sreću. Gorana su zarobili, a mnoge njegove prijatelje ubili, svezali u platnene vreće u koje su stavili po jedan veliki teški kamen i pobacali ih u jezero.

Našli su smiraj na dnu. Novi vlasnik je tjerao Gorana da mu kuha sva ona lijepa jela koja su kuhali starom vlasniku. Goran je znao lijepo kuhati, a novi vlasnik je bio zadovoljan. Nije ga smatrao robom. Svaki put kada jelo bude gotovo, Goran bi rekao: „Gazda, gotovo jelo“. Vlasnik je imao prelijepu djevojku sa kojom je ležao u obližnjem šatoru. Grickao je travku posmatrajući usnulu dragu. Goran je pekao pitu ispod sača, a vlasnik je rekao da ga pozove kada bude gotova. Goran je uzeo jedan maslačak, otpuhnulo ga sanjajući nejasne, daleke zemlje. Mislio je da je pita gotova, učinilo mu se da je prošlo mnogo vremena. Rekao je: „Gazda, gotovo jelo“. Vlasnik je probudio djevojku, uzeo je za ruku i izašao iz šatora. Sjeli su na travu, a Goran je donio pitu. Gazda je pogledao pitu, i sa zaprepaštenjem vidio da nije dobro pečena. Pogledao je Gorana koji se zarumenio. Ustao je ponavljajući Goranovu rečenicu da je jelo gotovo.

Goran je proklinjao maslačak, paperjasti oblak, i daleke nejasne zemlje. Gazda je sa djevojkom ponovo krenuo u šator, zastao, okrenuo se prema Goranu i rekao: „Ispeci pa reci“.

Goran je tužno gledao za njima.

Danas se ova narodna poslovice koristi kada imaš novog kuhara koji ne zna dobro kuhati, pa te onda tužno gleda.

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Sva ti kuća miruši na narandže.
- FEDRINICA:** Miruši, miruši.
- FEDRO:** Jesam ti reko da našem malom Fedrau ne kupujemo auto.
- FEDRINICA:** Kako nećeš kupit kad je slušo, a dobar ko duša.
- FEDRO:** Slušo je i onaj Andrija, pa se slupo.
- FEDRINICA:** More bit da je popio koju više, ne misle mladi ko mi.
- FEDRO:** Kakav alkohol i auto, gdje to može, to je ko kruške i jabuke.
- FEDRINICA:** Što mi je ta rečenica poznata.
- FEDRO:** (razmišlja češkajući se po glavi) Ma to ti je ona jedna rekla za učenike, krivo poređenje, to je kao jabuke i vino.
- FEDRINICA:** Kako god, ne idu alkohol i volan, a kruške i jabuke idu u kompot.
- FEDRO:** Ti da šutiš, sad mi na um pade, sve ste vi žene iste.
- FEDRINICA:** Otkud to sad?
- FEDRO:** Ona Andrijina cura odmah sa njegovim jaranom, i to najboljim, to je isto da sam ja sa onom tvojom najboljom drugaricom.
- FEDRINICA:** Nije tako, to je ko da sam ja sa tvojim najboljim drugom.
- FEDRO:** To ti se ja ne sviđam, ha?
- FEDRINICA:** Sviđaš bolan, pa živimo cijeli život skupa.
- FEDRO:** Što onda spominješ mog druga?
- FEDRINICA:** To je u predstavu, a što ti spominješ moju drugaricu?
- FEDRO:** Ja sam drugo, nemoj se ti ravnat po meni, pusti ti mene, izgrađuj se samostalno, ženo!
- FEDRINICA:** (Plače.)
- FEDRO:** Što plačeš, šta sam ti radio?
- FEDRINICA:** Ma, ništa, drago mi to što je onaj Andrija oživio, drago mi zbog njegove majke i one curice u naočalama.
- FEDRO:** Ono je predstava, jadona i ne bila, nije ono pravo.
- FEDRINICA:** Znam, a koliko imaš onakvih slučajeva, preko nekoliko.
- FEDRO:** Ima, ima.
- FEDRINICA:** Hoš još jednu narandžu?
- FEDRO:** Hoću, oguli mi ti, vidjećeš što ruke miruhom miruše.
- FEDRINICA:** Hoću, hoću. (sebi u njedra) Najbolje da te napitam...

POTKROVLJE . . .

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Marko Misirača

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:Prof.dr. Sulejman Bosto
Jasmina Čelebić
Slađana Zrnić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE:Saša Živanov
Selma Rustempašić
Jasmina Jusufbašić
Jusuf Hozić Caci
Nataša Vukadin
Senad Milanović**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn. urednik
Senada Milanović
Aida Šošić
Ermina Musić
Jasmina Mlačo
Suad Velagić
Edin Čatić Bato, fotograf
Rea Vučić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**SARADNICI:**Samir Nuhić
Almir Mujagić
Jasmin Ždralović
Jusuf Hozić Caci
Medina Spahić
Ines Jusufbašić
Alma Ždralović**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan ○
Samir Nuhić ○
Amel Ugarak ○
Vahid Duraković ○**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**DIZAJN PLAKATA:**

Antonio Džolan

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Čatić Bato